

РЕШЕНИЕ

№ 21777

гр. София, 01.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 71 състав, в
публично заседание на 29.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **2471** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. М., гражданин на Б., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. П. П., съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, ап.4, е-поща: P.P.@parliament.bg, срещу Решение № 125/26.01.2026 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. М..

Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че административният орган не е изпълнил задължението си да изясни напълно фактическата обстановка, а същевременно е игнорирал редица факти, доказващи за наличието на основателен страх от преследване в страната по произход. Не са обсъдени новите обстоятелства и писмените документи, представени от оспорващия. А. М. твърди, че се сдобил с тях, след като вече е бил в България и че те са му били изпратени в оригинал. Неизяснената фактическа обстановка, при която е постановен, оспорения отказ навежда на извода, за допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила. Посочено е, че целта на международната закрила е да осигури защита на едно физическо лице от бъдещи актове на насилие над неговата личност, поради което е неуместно, то да бъде задължавано да представя доказателства, за това, че е бил в миналото обект на такова насилие. Изтъква се, че неправилно в случая, Председателят на Държавната Агенция за бежанците е обсъдил бланкетно и повърхност наличието или липсата на предпоставки за

предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, като въобще не е засегнал хипотезата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Приложението на тази разпоредба се преценява конкретно и индивидуално във всеки случай.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явява лично и моли да му бъде предоставена закрила. Упълномощеният от него адвокат П. поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт К. оспорва жалбата.

СГП не взема становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка.

Между страните не се спори, че за първи път А. М., гражданин на Б. е подал молба за предоставяне на международна закрила на 12.08.2024 г. С решение № УПВР- 45/30.08.2024 г. на Председателя на ДАБ, молбата е отхвърлена. При оспорването на решението по съдебен ред, АССГ е потвърдил акта на административния орган с окончателно решение.

На 05.09.2025 г. А. М. е подал последваща молба за предоставяне на международна закрила. Молбата е допусната до производство по общия ред с Решение № ВР-8/16.09.2025 г.

В регистрационния лист е отразено, че оспорващият А. М. е [дата на раждане] в [населено място], Б., гражданин на тази държава, мюсюлманин; женен /л.68/. Отбелязано е, че не е представен документ за самоличност.

На 22.10.2025 г. с А. М. е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол рег. № УП-16688 на л.50 от делото. Оспорващият твърди, че напуснал Б. на 45 годишна възраст с помощта на свой роднина бенгалец, който му съдействал да получи договор за работа във фирма за продажба на часовници в Република България. Заявява, че на 29 януари 2024 г. е напуснал Б. легално по суша за И., където е посетил българското посолство и е получил виза за страната. Съобщава, че на 29.03.2024 г. ползвайки паспорта си се е върнал обратно със самолет в държавата си на произход и че два месеца и половина по-късно на 15 юли 2024 г. е заминал за България. Твърди, че при пристигането си в [населено място] разбрал, че не може да започне работа, тъй като фирмата, която го е наела е била затворена, а дейността ѝ в страната забранена. Не е контактувал роднината си, тъй като телефонът му бил взет. Посочва, че непознат афганистанец отмъкнал паспорта му и други вещи при пристигането му в България и че при проверка от полицията е бил задържан като нелегален чужденец. Завели го в лагера Б.. В последствие обяснява, че бил настанен в лагер на ДАБ през август 2024 г., когато подал молба за закрила. Съобщава, че не е представил доказателства относно бежанската си история, тъй като в себе си нямал никакви документи. През месец юни- юли 2025 г. чрез куриерска фирма получил оригинали на документи на английски и бенгали, удостоверяващи заведените срещу него съдебни и полицейски производства. Твърди, че представил документи за две различни обвинения, повдигнати срещу него от властите в държавата си на произход. Оспорващият разказва, че след 8-ми клас е прекъснал образованието си, защото е започнал да се занимава с политика. Заявява, че заемал втората най- висока политическа позиция в селото си, тази на главен секретар на партия А. лига. Съобщава, че длъжността му била постоянна и че баща му и брат му също са били членове на тази партия, но не са заемали политически постове като него. Твърди, че двамата са били земеделци и че са обработвали земите си, за да издържат семейството. Посочва, че преди да започне работа в политиката е развил бизнес за препродажба на триколки и друг за продажба на части на автомобили в [населено място]. Споделя, че е решил да напусне страната си, за да спаси живота си. Разказва, че два пъти последователи на политическа партия Б. (Б. национална партия) от [населено място], окръг Н. са се опитали да го убият и че след като не са успели, са убили брат му. Изтъква, че заради работата си в политическа партия А. лига, членове на опозиционната Б. са

подали жалби в полицията срещу него, вследствие на което полицейските и съдебните власти са образували следствени дела. Отбелязва, че след като на 05.08.2024 г. правителството на А. лига е било свалено от власт, последователите на Б. са поискали да се саморазправят с нейните членове. Споделя, че през месец ноември 2024 г. името му е било добавено от последователите на Б. към съдебно дело, отправящо обвинение за изнудване, вандалски прояви и тероризъм. Допълва, че друго дело, в което фигурира името му е свързано с поземлен имот, като оспорва да има участие в посочените престъпления. Заявява, че България няма постоянна работа и че дружи само с бенгалци. Тъй като не говори добре български език, не може да намери постоянна работа. Има временна заетост по разтоварване на контейнери в С., като средствата не му стигат да се издържа и се налага съпругата му да му изпраща от Б..

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение. В него са изложени подробни мотиви за постановения отказ. Посочено е, че бежанската история на А. М. е нелогична и противоречива. Очевидно е, че при едно от двете интервюта кандидатът не е казал истината, поради което не могат да се установят истинските причини за напускането на страната му на произход. След цялостен анализ на събраните доказателства, включително и след събиране на надлежна информация за страната на произход, е направен извод, че по отношение на А. М. не са налице предпоставките за предоставяне на международна закрила.

Като доказателство по делото е приета справка № МД-02-61/23.02.2026 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, относно настоящата обществена и политическа ситуация в Б.. Посочена е забрана за дейностите на А. лига под силата на антитерористичното законодателство преди изборите през 2026 г. Хиляди членове на партията били обект на наказателни преследвания за корупция, убийства и злоупотреба с власт. Посочват се нови примери за актове на отмъщение срещу свалената от власт А. лига и нападения над техни имоти. В допълнение към казаното по време на интервюто, по време на проведеното открито заседание, А. М. твърди, че баща му и синът му са били бити, което било във връзка с политическата му принадлежност към Лига А. и ако се върне в Б., животът му ще бъде в опасност.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, предвидени в ЗУБ.

На оспорвания е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила, проведено е интервю с кандидата, на разбираем от него език.

При провеждане на процедурата по подаване на процесната молба за убежище не се установяват съществени процесуални нарушения.

Съдът намира, че в частта относно отказа на жалбоподателя да бъде предоставен бежански статут оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон, като споделя горните изводи.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ "преследване" е нарушаване на

основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост.

В разглеждания случай, действително, жалбоподателят излага твърдения, че е бил преследван по изложените по-горе политически причини. Представи и превод на български език, видно от който се установяват твърденията му за членство в политическата партия А. лига, които към датата на провеждане на първото интервю не са били налични. Прави впечатление, че при всяко интервю чужденецът навежда различни обстоятелства и основания, които в тяхната взаимовръзка стават противоречиви. Освен това основен момент, който би могъл да бъде от значение при анализа на бежанската история, би следвало да бъде съобщен от молителя още при първото проведено с него интервю, независимо от намерението му да напусне България. Следва да бъде съобразено и обстоятелството, че молителят е напуснал Б. м. юли 2024 г., ползвайки Виза Д за дългосрочно пребиваване с цел сезонна работа като машинен оператор за шиене на дрехи, което е в противоречие с изложеното от М. в първото и второто интервю, доколкото е посочил, че е сключил договор за работа във фирма за часовници.

С представените и в настоящото производство писмени доказателства в превод на български език, в т.ч. Удостоверение, издадено на 24.11.2024 г. от секретаря на партия А. Лига в окръг Н., две жалби от 11.08.2023 г. и 25.05.2024 г., заведени в полицейското управление на Б., окръг Н., заповеди за задържане на М., протокол от съдебно дело от 13.11.2024 г. и документ, издаден от упълномощен от оспорващия адвокат, А. М. цели да удостовери, че е обвиняем за престъпление по политически причини и че е член на политическа партия А. лига.

Съдът намира, че не може да се приеме, че са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец. Действително се установява, видно от новопредставените доказателства, за това, че жалбоподателят е членувал в политическа партия; вкл. и в установеното по-горе деяние, за което се твърди, че е политическо. Но, видно от установеното, по отношение на жалбоподателя са предприети действия за ангажиране неговата отговорност /като не се установява, нито се излагат твърдения дали е установено с влязъл в сила акт дали тези действия са приети за противозаконни/. Независимо от това, посочените документи удостоверяват деяния, за които се търси отговорността на жалбоподателя, за посочените нарушения. Не се установява преследването да е само и именно поради политическата принадлежност. Същевременно не се установява, нито се твърди да е налице преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ – нарушаване на основни човешки права при посоченото преследване, нито да са налице предпоставките на чл. 8, ал. 5, т. 2 или 3 ЗУБ – наличие на дискриминационни мерки и/или наказателно преследване и/или наказания, които са непропорционални.

Но, независимо от изложеното, следва да се посочи, че така установеното не е мотивирало жалбоподателя да напусне страната, т. е. към датата на приключване на устните състезания /по арг. от чл. 143 АПК/ не може да се направи извод, че за жалбоподателя съществува основателен страх от преследване по описаните по-горе критерии. Това е така, доколкото се установява, че жалбоподателят е напуснал страната на произход не поради опасността от такова преследване, а по икономически причини. В този смисъл следва да се ценят доказателствата във връзка с издадена му виза тип "Д", както и изявеното от самия него в интервюто, че иска да живее в страната, за да може да изхранва семейството си.

Ето защо съдът намира, че не може да се направи безспорен и категоричен извод, че спрямо кандидата е осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ. Така установеното не попада в предметния обхват на предпоставките на чл. 8, ал. 1 ЗУБ.

По отношение на извода за липсата на основания за прилагане на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, съдът също намира, че решението е издадено при правилно прилагане на материалния

закон, с едно изключение, по- долу.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Жалбоподателят не твърди да е бил изложен в Б. на опасност като някоя от описаните по-горе преди да замине за И.. Т. твърдение би противоречало на актуалната справка за страната.

Съдът намира, че в Б. към настоящия момент не е налице въоръжен международен или вътрешен конфликт, още по-малко пък на територията на цялата страна. На 12 февруари 2026 г. са проведени парламентарни избори, спечелени от Националистическата партия на Б.. В страната не се водят активни военни действия, а актуалната справка не се съобщава за тежки случаи на полицейско насилие. Регистрирани са и случаи на насилие и саморазправа срещу представители на стария режим.

Тоест, не е налице безогледно насилие по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. В справките не са посочени и трудностите от хуманитарен характер, независимо от цитираните икономически трудности, които да са в такава степен високи, че да предполагат предоставянето на закрила само на това основание. Тоест за жалбоподателя не са налице опасности свързани с официалната власт в Б., по- скоро такава може да възникне от сблъсъци между привърженици на отделните партии.

Не са налице основания за предоставяне на лицето на бежански или хуманитарен статут в хипотезите на чл.8, ал.9 и на чл.9, ал.6 от ЗУБ, доколкото по делото не се установи, нито жалбоподателят излага твърдения в тази насока, бежанска или хуманитарна закрила да е била предоставена на друг член от семейството му.

От друга страна обаче липсата на сигурна среда във все още нестабилната страна на произход Б., след проведени избори, при сблъсъци между представители на различните партии, този довод е основателен и решението по тази преценка на органа, се явява частично необосновано. Всички тези обстоятелства следва да бъдат разгледани в контекста на чл.9, ал.8 от ЗУБ (Хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците), като на това основание отказът на хуманитарен статут не е достатъчно мотивиран и следва да се отмени. Молбата за закрила, специално в тази ѝ част, следва да се върне на органа за ново разглеждане и излагане на мотиви, дали не е налице някоя от причините от хуманитарен характер, които има предвид разпоредбата. Заявеното от жалбоподателя, относно хуманитарен статут по чл.9, ал.8 от ЗУБ, следва да бъде разгледано в контекста на събраните доказателства за личното му положение и променената обстановка в Б..

Относно разноските: На жалбоподателя следва да се присъдят разноски по делото, като нормата на чл. 92 от ЗУБ не изключва присъждането на разноски за адвокатско възнаграждение в този смисъл и определение 8728/23.09.2025 г. по адм. дело № 8101/2024 г. на ВАС. При определяне на техния размер съдът съобразява

обстоятелството, че процесното решение инкорпорира както отхвърляне на молбата за предоставяне статут на бежанец, в която част жалбата е неоснователна, така и отхвърляне на молбата за предоставяне на хуманитарен статут, в която част решението се отменя, поради което дължими за присъждане са разноски до 1/2 част – 200 евро. Размерът на разноските е определен въз основа на представен в производството договор за защита и съдействие от 20.02.2026 г. и доказателства за реално извършени разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 71 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 125/26.01.2026 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, в частта, с която на жалбоподателя А. М., гражданин на Б., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], е отказано предоставянето на хуманитарен статут, конкретно по основанията в чл.9, ал.8 от ЗУБ и ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателя по това основание при задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в решението.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М., гражданин на Б., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. П. П., срещу Решение № 125/26.01.2026 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, в останалата му част, с което му е било отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут, по останалите основания в чл.9 от ЗУБ, извън ал.8.

ОСЪЖДА Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет да заплати на А. М., гражданин на Б., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. П. П., сумата от 200 евро разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия: